

Kezvelmes Uram!

Az a kitiöntető jóindulat, melylyel Kezvelmes Uram velem szemben mindig viseltetett, s melynél fogva már egy alkalommal szives volt értem szót emelni, felbátorít arra, hogy egy kéréssel forduljak Kezvelmes Uramhoz.

Az országlelő főgymnasiumnál fizikus tan-
székere pályázat van hirdetve, melyre én is
folyamatosan s úgy értesültem, hogy bizo-
nyítványaim alapján a pályázók között ki-
tünős figyelemben részesülök; a kivétel al-
lírálag ezen hét folyamán fog megtörténni,
s mivel komolyan óhajtanám ezen állás el-
nyerését elérni, mert Budapesthez elege-
dő közel nem veszeném el teljesen a ver-
tőkekel való érintkezést, másrészt megvol-
na az óhajtott alkalom, hogy a fizika

tanításába bevezessem az elveket és
szempontokat, melyeket annak idején Ke-
gyelmes Uram előadásától megértettem és
teljesen magamévá tettem — ezért kére-
sem abban állna, hogy méltóztatnék,
ha lehetőség még a legközelebbi napokban,
ezen ügyben értem a ministerium meg-
felelő vezető embereinél (főleg dr. Bencz
Ödön ministeri tanácsos Úr Cméltóságánál)
nehány pártoló szót szólni.

Alkalmazkodásomért bocsánatot ké-
ve, maradtan Kegyelmes Uramnak

Üdvözlettel

Jánosy Jure

Fis-Karbel. 1905. VI. 13.